

Predmet: Doboj–Kožuhe

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 4/18

Krivično delo: ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz čl. 144, st. 1 KZ SRJ

Optuženi: Nebojša Stojanović

Glavni pretres: 15.10.2020.

Objavljivanje presude

Nakon većanja i glasanja veće je donelo, a predsednik veća, sudija Vera Vukotić, objavila je presudu kojom je optuženi Nebojša Stojanović oglašen krivim zbog ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz člana 144 KZ SRJ i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od osam godina. Ujedno mu je izrečena i mera zabrane napuštanja teritorije RS.

Obrazlažući donetu presudu, predsednica veća je navela da je tokom postupka nesporno utvrđeno da je u vreme kritičnog događaja postojao oružani sukob, da je optuženi bio pripadnik srpske strane u sukobu, te da je oštećeni bio ratni zarobljenik. Optuženi je negirao izvršenje krivičnog dela za koje se tereti, navodeći da nije poznavao oštećenog, te da je žrtva zamene identiteta. Ovakvu odbranu optuženog sud nije prihvatio, ocenivši da je usmerena ka izbegavanju krivične odgovornosti, obzirom da je ista u suprotnosti sa iskazima ispitanih svedoka. Iz iskaza svedoka, meštana Kožuha, utvrđen je identitet optuženog, te da je u kritičnom periodu bio u mestu Kožuhe. Odbrana optuženog je u suprotnosti sa iskazima Miroslava Markovića i Nedeljka Gostića – svedoka-očevidaca koji su detaljno opisali na koji način je ubijen oštećeni Ivan Sivrić. Oni su naveli da je optuženi ubio oštećenog tako što je iz pištolja pucao u njega, ispalivši sve metke. Svedok Dušan Tomić naveo je da se optuženi hvalio da je ubio ustašu. Svedoci Milan Starčević i Bogdan Živković su na fotografijama koje su im pokazane prepoznali optuženog. Sud je poklonio veru iskazima svedoka, obzirom da svi prepoznaju optuženog, i opisuju ga kao osobu koja je u kritičnom periodu imala posebnu frizuru, tzv „čiroki“. Svedok Mira Starčević navela je da je optuženi u vreme kritičnog događaja došao sa oštećenim u kafić u kom je radila, da je imao čudni frizuru i da je rekao da će oštećenog ubiti. Čula je da je optuženi pričao sa oštećenim o tome kako su se njih dvojica ranije sreli u Švajcarskoj. Svedok Milan Starčević naveo je da mu je optuženi naložio da ide i iskopa raku gde će ubiti „crnokošuljaša“. Da je optuženi bio zarobljen, sud je utvrdio kako iz iskaza svedoka, meštana Kožuha, tako i iz iskaza svedoka Ružice Miloš, sestre oštećenog, koja je navela da joj je Hasan Mujkić pričao da je bio zarobljen zajedno sa njenim bratom.

Sud je utvrdio da je optuženi u vreme izvršenja krivičnog dela bio uračunljiv i da je postupao sa direktnim umišljajem. Prilikom odmeravanja kazne, sud je kao olakšavajuće okolnosti optuženom cenio njegove porodične prilike, te da je neosuđivan, dok je kao otežavajuću okolnost cenio težinu izvršenog dela.

Sud je uputio oštećenu da imovinsko-pravni zahtev ostvaruje u parnici, obzirom da o istom nije mogao odlučivati jer zahtev nije bio opredeljen.

Optuženom je produžena mera zabrane napuštanja teritorije RS do pravnosnažnosti presude, odnosno do upućivanja na izdržavanje kazne.

Fond za humanitarno pravo